Sheboygan Nieuwsbode.

EENDRAGT MAAKT MAGT

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	1,50.
Voor zes maanden	1,00.
Voor drie maanden	0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	0,50.
Voor elke volgende plaatsing	0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

4de JAARG. NO. 3. DINGSDAG, 18 JANUARIJ 1853. NO. 159.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

De Arme Edelman.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode bewerkt, door

N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

Vervolg van no. 1.

Welnan! het schijnt dat God mijn tienjarig gebed verhoord heeft. Tusschen mijne dochter en eenen rijken jongen heer, wiens goedheid en fijn gevoel ik bewonder, is eene verstandhouding ontstaan; zijne ouders schijnen ons genegen te zijn. Vier maanden, kort is voorzeker de tijd, doch zal ik nu door eenen vrijwilligen verkoop al mijne hoop vernietigen? Voor mijn kind en voor mijn zelven eene onverborgene armoede op mij nemen, nu, juist nu, dat ik het loon van al mijn lijden, al mijne smarten, waarschijnlijk bereiken kan?

Gij wilt alzoo deze lieden bedriegen en uw kind daardoor in nog grooter ongeluk storten? zeide de Notaris.

Dat woord *bedriegen* deed den edelman beven, en het rood der schaamte verwde zijn schoon verheven voorhoofd. Bedriegen! zuchtte hij met bitteren spot, o neen! Doch ik kan de liefde tusschen twee harten zoo mild ontlaikende, niet door bewijs mijner ellende ter neder drukken. Slechts dan, wanneer een besluit zal genomen worden, zal ik redelijk den staat mijner zaken openbaren. Wordt mijne hoop door deze verklaring vernietigd, zoo zal ik uwen raad volgen; mijne goederen verkoopen; mijn vaderland verlaten, en in andere landen door het geven van lessen het noodige voor mij en mijn kind trachten te verdienen. Hij zweeg een oogenblik en vervolgde dan als met zich zelve sprekende: en bovendien heb ik mijne gade op haar sterf bed de belofte gedaan, dat mijn kind vreedzaam en gelukkig leven zoude.

Tien jarig lijden, tien jarige vernedering hebben mij mijne belofte niet kunnen doen vervullen.

Nu echter verlicht eene laatste straal der hope onze donkere toekomst.

Hij greep sidderend de hand van den Notaris, zag hem als verwilderd in de oogen en zeide vleijend:

O vriend, help mij; houdt mij hier niet langer op de pijnbank; vergun mij, dat wat ik u verzoek; ik zal den naam mijns weldoeners, den redder mijns kinds zegenen zoo lang ik leve!

De notaris trok zijne hand terug en zeide verlegen: Doch ik begrijp niet, wat dit alles te doen kan hebben met de som die gij ter leen verlangt? Van Vlierbeeke stak de hand in zijnen zak en zeide op droevigen toon:

Ach, niet waar, het is belagchelijk zoo diep gezonken te zijn of zijn bestendig ongeluk van dingen afhankelijk te zien, waarmede andere menschen den spot drijven.

Morgen komt de jonge heer met zijnen oom bij ons, om het middagmaal te nemen; de oom heeft zich zelve verzocht, wij hebben hem niets aan te bieden; mijne dochter behoeft eenige kleinigheden om behoorlijk gekleed te zijn, wij zullen ook bij hem verzocht worden.

Onze eenzaamheid zal onze armoede niet langer verbergen; opofferingen van al het mogelijke moeten geschieden om niet van schaamte te moeten blozen.

Hij trok bij deze laatste woorden de hand uit zijnen zak en wees den Notaris met bedroefde wezenstrekken op ongeveer twee franken kleine munt.

Zie, riep hij met een bitter lachje uit, dit is alles wat ik bezit. En morgen ontvang ik rijke lieden aan mijne tafel, en wanneer mijne armoede openbaar wordt is alle hoop voor mijn kind verloren! om 's Hemels wil, mijnheer! schenk mij uwe edelmoedige hulpe! Duizend franken, zeide de Notaris.

Ik mag mijne volmagtgevers niet bedriegen. Op welk pand zal men deze som stellen? Gij bezit niets meer wat niet reeds boven de waarde belast is. Duizend of vijf honderd of slechts twee honderd! riep de Edelman; leent mij slechts iets wat mij uit deze verlegenheid redden kan.—

Ik heb geen geld waar ik over beschikken kan, was het koele antwoord; binnen veertien dagen welligt, doch ik kan het niet met zekerheid beloven. Wel, borg mij dan uit vriendschap uit uwe eigene middelen, zeide van Vlierbeeke.

Ik heb geene hoop dat gij het geleende ooit weder kunt geven, zeide de Notaris met zigtbaar verdriet, en zoo is het eene aalmoes wat gij vordert?

De Edelman sidderde en verbleekte; een fonkelenden blik schoot uit zijne oogen, zijn voorhoofd rimpelde zich van aandoening;—doch hij bedwong zich, sloeg de oogen neder en schikte zich in zijn hard lot.

Eene aalmoes.—Het zij zoo, ik drink ook den laatsten drop uit den beker der smarte. Het is voor mijn kind!

De Notaris nam eenige vijf franc stukken uit eene lade en bood ze den Edelman aan. Doch of deze zich door de aanbieding eener aalmoes beleedigd gevoelde, of dat de som hem ontoereikend scheen ten zijnen gebruike, hij zag het geld eenen oogenblik met verstoorden blik aan en bedekte toen onder eenen hevigen zucht zijn gezigt met beide handen. Juist kondigde de bediende een nieuw bezoek aan. De Edelman sprong dadelijk, nadat de bediende het vertrek weder verlaten had op, en wischte zich eenige glinsterende tranen uit de oogen.

Nog eenmaal wees de Notaris hem het geld, dat hij op den hoek der tafel gelegd had, doch van Vlierbeeke keerde met verontwaardiging zijne oogen daarvan af en sprak met haast: Mijnheer, vergeef mij mijne handelwijze, slechts eene gunst vraag ik van u.

Zoo, en welke? In den naam mijns kinds, houdt dit geheim.—Wat dit betreft, wees daarvoor niet bevreesd; gij kent mij reeds langer. Gij wijst alzoo deze geringe hulpe af? Dank, dank! riep de Edelman, terwijl hij de hand van den Notaris van zich verwijderde en korstachtig bevende verliet hij de kamer en het huis, zonder den bediende tijd te geven de huisdeur voor hem te openen. Verdoofd van de teleurstelling die hem getroffen had, zich zelven onbewust van schaamte; het hoofd op de borst en de oogen ter neder geslagen, liep de ongelukkige Edelman eenigen tijd door de straten der stad, zonder te weten waar hij zich bevond. Eindelijk wekte het gevoel der noodzakelijkheid hem uit zijnen schrikkelijken droom.

Hij rigtte zijne schreden naar de poort, ging op de vestingwerken zoo lang tot dat hij zich op eene eenzame plaats bevond. Daar staande scheen hij eene ontzettende kamp te strijden; zijne lippen bewoegden zich snel; op zijn gelaat vertoonde zich allerhande uitdrukkingen van smart, hoop, vertwijfeling en schaamte.

Intusschen haalde hij zijne gouden snuifdoos uit den zak, beschouwde met bittere droefheid het daarop gedrevene adelijke wapen, bleef in verwarde gedachten verzonken en zag wederom op, als of hij zich iets bepaalds voorgenomen had.

Eindelijk zeide hij met gelatene, doch van ontroering bevende stem, terwijl hij het oog op den doos gevestigd hield, en met een mesje het wapen van dezelve afkraste: gedachtenis mijner goede moeder! Schuts Engel, die mijne ellende zoo lang verborgen hield; dierbaar schild, dat ik ter bescherming durfde opheffen, zoodra een of ander mijne armoede dreigde te verraden! U, oud erfstuk, ook u moet ik vaarwel zeggen, ook u met mijne hand schande aandoen! Moge deze laatste hulp, die gij mij verleent, ons redden voor grootere vernedering.

Een traan rolde over zijne wangen; zijne stem weigerde verder zijne dienst. Hij ging intusschen met zijnen zeldzamen arbeid voort, en kraste zoo lang, totdat het wapen geheel onzigtbaar geworden was.—

Toen verliet hij deze plaats en keerde in de stad terug, waar hij vele kleine en eenzame straten doorkruiste, en met bevreesden blik al zuchtende alle uithangborden bezag. Na een uur omzwervens in een klein straatje van het St. Andreas kwartier aangekomen, steeg in hem plotseling eene blijde gedachte op, dat gij gevonden had wat hij zocht. Zijn oog had zich op een uithangbord gevestigd, het welk slechts twee woorden *gezworen bergdrager* ten opschrift had. In dit huis leende men geld op allerlei panden, ten gevolge eener stichting, die men in Belgie *Berg van Barmhartigheid* noemt.

De edelman schreed de deur voorbij, wandeltot aan het einde der straat, keerde weder terug, ging dan sneller, dan weder langzamer, nadat zich menschen in de straat vertoonden, totdat hij eenen gunstigen oogenblik waarnemende, sidderend digt langs de huizen liep tot voor de plaats waar hij het uithangbord ontdekt had.—

Eenen geruimen tijd daarna kwam hij weder uit het pandhuis en verdween spoedig in eene nabijgelegene straat.

Wel glansde eene zekere vreugde in zijne oogen, doch, het sterke rood dat zijn voorhoofd verwde, bewees genoegzaam, dat hij de gewenschte hulp niet anders dan tot den prijs eener nieuwe vernedering ontvangen had. Zoodra hij het midden der stad had bereikt, trad hij eenen winkel binnen, waar allerlei eetwaren te verkrijgen waren; liet verscheidene tafel geregten in pakken, betaalde het bedrag en zeide dat hij zijnen knecht zenden zoude dezelve af te halen.

Daarop kocht hij bij eenen goudsmid twee zilveren lepels en een paar oorbellen, waarop hij dit gedeelte der stad verliet, waarschijnlijk om in eenen anderen hoek zich meerdere dingen aan te koopen.—

In vele streken, waar onafzienbare heidegronden zijn, heeft de mensch eenen zegenrijken kamp begonnen, om den grond uit zijnen langen natuurslaap op te wekken.

Hij heeft het naakte ingewand der aarde doorwoeld; zijn zweet in haren schoot gedroppeld; wetenschap en vlijt te hulp geroepen; poelen en moerassen gedroogd; onevenheden gelijk gemaakt; het vruchtbare water der bergen uit den Maasstroom gelokt;—en op deze wijze eene menigte levensaderen door eenen grond laten vlieten, die duizende van jaren als dood gesluimerd had. Roemrijke strijd der menschen tegen de Natuur!

Nimmer kan men genoeg het doel prijzen, hetwelk de onvruchtbaarste streken in eenen bloeijenden tuin veranderen zal! De nakomelingen zullen het niet gelooven, wanneer een golvende zee van koren of een groenend dal van gras zich voor hunne verwonderende blikken uitbreiden zal, daar waar nu de zon zich in het scherpe zand spiegelt.

Ten noorden van Antwerpen in de rigting der Nederlandsche grenzen ziet men hier en daar den landbouw voortgang maken, doch verder is alles woest en ledig.

Daar vindt men verzengde vlakten met het eentoonige heidekruid als tooi; zoo verre het oog reiken kan; daar vindt men nog oorden, waar den gezigts einder niets begrenst als de blaauwe lucht, welke zegt: dat de woeste plaats zich nog verder als den gezigtskreits uitstrekt.

Wanneer men echter groote tusschenruimten doorkruist, ontmoet men van tijd tot tijd kleine beken, welker oevers met kruiden begroend en van boschgewas overschaduwd zijn. Langs het murmelend heidebeekje, of een weinig verder op het land, staan eenzame woningen, landhuizen ja gansche dorpen, alsof de mensch even als de aarde zelve, vlietend water hebben moet, om voedsel te vinden en te leven.

Aan een dezer plaatsen, waar het voorhanden zijn van gras en weilen den landbouw mogelijk gemaakt heeft, stond een tamelijk groot gebouw aan eene afgelegene straat.

De hooge boomen welke hunne takken zoo prachtig in de rondte uitbreiden, toonden, dat de mensch reeds sedert honderden van jaren van dezen grond bezit genomen had. Ja, de grachten de steenen brug voor den ingang deden met grond vermoeden, dat hier een adelijk landgoed wezen moest.

Men noemde deze bezitting in den omtrek den *Granselhof.* De pachthoeve nam met zijne woning, zijne stallen en schuren, de gansche voorzijde des landgoeds in, en verhinderde daardoor grootendeels den voorbijganger, te zien, wat zich achter het digte bosch, binnen den kring der gracht bevond, of aldaar gebeurde.

En inderdaad het was een geheim, zelf voor den bewoner der pachthoeve. Achter zijn huis verhief zich ondoordringbaar boomgewas; dat als een voorhang het inwendige des landgoeds voor den nieuwsgierigen blik verborg. Hij, noch zijne huisgenooten durfden ongeroepen de grenzen overtreden.

In de diepte der plaats, tusschen de hoogste boomen stond een groot huis, dat door den boer het slot genaamd werd.

Daarin woonde een edelman met zijne dochter, zoo eenzaam en verborgen als een kluizenaar, zonder mannelijke of vrouwelijke bedienden en derhalve alle gezelschap vermijdende.—

Men meende, dat de edelman, die deze uitgebreide goederen bezat, uit onbegrijpelijke hebzucht, op deze wijze zich van den omgang met andere menschen afgezonderd had.—

Wat den pachter betrof, zoo ontweek deze alle verklaring daarover, en eerde het geheime gedrag des edelmans.

Zijnen grond was vruchtbaar, de huur niet hoog en hij leefde derhalve zeer goed. Hij was zijnen heer dankbaar en leende hem vrijwillig een paard om iederen Zondag morgen de oude koets naar het dorp te voeren, wanneer de oude edelman en zijne dochter zich ter kerk begaven. Buitendien stond de zoon, den heer als bediende bij, wanneer dit verlangd werd.

(Wordt vervolgd.)

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 6 Decemer. Men verneemt, dat de Tweede Kamer der Staten Generaal zich onmiddelijk na de aanbieding van de conversiewet, met het onderzoek daarvan heeft bezig gehouden. Nadat de commissie van rapporteurs deswege was vergaderd geweest, ook met den heer minister van financien, ten einde verschillende inlichtingen over het plan te vragen, is besloten dat de afdeelingen gisteren nader zouden bijeenkomen, om naar aanleiding van de inlichtingen, het ontwerp in de bijzonderheden in overweging te nemen. Die vergadering der afdeelingen heeft gisteren bereids plaats gehad.

— Volgens opgave van het ministerie van financien, is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen, over de maand November j.l., ontvangen aan suiker accijns in hoofdsom, opcenten en collectief zegel, een bedrag van ƒ 81,915,29½

— Wij vernemen, dat Gedep. Staten van Z. Holland, in hunne vergadering van den 29sten Nov. j.l., hebben gewezen van de hand het adres van ingezetenen van Gouda, waarbij deze zich bezwaard gevoelden over den post van ƒ 5000, voorkomende op de begrooting van die gemeente voor 1853, voor de verbouwing der R.-K. kerk op de Gouwe.

Van den 8sten. De generaal *Fagel* heeft nieuwe geloofsbrieven als gezant bij den Keizer van Frankrijk bekomen.

— Door de Nederlandsche regering is gisteren toegetreden tot het tractaat van London, op den 8sten Mei j.l. tusschen de groote mogendheden en Denemarken gesloten, ter regeling voornamelijk van de zelfstandigheid van dat rijk, gelijk mede van de vaststelling der erfopvolging.

— De minister van binnenl. zaken heeft bekend gemaakt, dat het, uithoofde van het menigvuldig gebruik, dat van den rijkstelegraaf wordt gemaakt, noodig is de voornaamste kantoren sterker te bezetten en het personeel der minder belangrijke daarover te verdeelen. Dien ten gevolge worden de kantoren Breda en Dordrecht tot nadere aankondiging gesloten. De gemeenschap tusschen de kantoren te Amsterdam, 's Gravenhage, Rotterdam en het buitenland blijft voortdurend geopend.

AMSTERDAM, 7 December. Nopens den brand op het Prinsen-eiland vernemen wij nu, dat het ongeluk is ontstaan door het koken van harpuis in een fournuis, en wel in het pakhuis *de Roo Gans,* toebehoorende aan den heer *G. W. Deelman.* Dit pakhuis met teer, en een daarachter staand pakhuis, *Ouwerkerk,* met graan en andere koopmansgoederen belegd, zijn beide eene prooi der vlammen geworden. De belendende gebouwen hebben niet zoo veel schade geleden, als zich eerst liet aanzien. Men is noch altijd bezig met het opruimen der brandende overblijfselen en waarschijnlijk zal men daarmede heden avond gereed en dan de brand geheel gebluscht zijn. Het getal der spuiten, die bij dezen ramp dienst deden, bedroeg 19, en een spuit is nog op het terrein aanwezig, om de nu en dan nog opwakkerende vlam te blusschen.

— Naar men verneemt heeft de minister van marine eene aanzienlijke gratificatie doen toekomen aan allen, die den luit. ter zee *Penning Nieuwland* vergezelden, bij het redden van de ekwipagie der Oostenrijksche brik *Pegno d'Amicizia,* op de steile punt van den Ooster bij stormweder, in den avond van 25 Oct. jl., met gevaar van eigen leven.

— Men schrijft uit Hellevoetsluis: De bij de verschillende leden der commissie alhier ingekomene gelden, ten behoeve van de weduwen en weezen, der in den avond van den 25 October jl. verdronken *negen* varensgezellen, beloopen thans reeds eene som van ƒ 11,952,15½.

Tevens ziet men nog zoowel van binnen- als buiten 's lands een aanzienlijk bedrag te gemoet.

'S HERTOGENBOSCH, 25 Nov. Dezen middag is de vergadering der Provinciale Staten van Noord Braband, wier zittingen tot dezen dag tot vaststelling van den rooster van aftreding geschorst waren, gesloten. Eene zeer gewigtige boodschap deelde de Commissaris des Konings der vergadering mede, namelijk dat het Z. M. behaagd had op gisteren het door de Staten ontworpen waterschap van het Noord-Brabandsche uitwateringskanaal goed te keuren. Het punt, waarover zulke levendige beraadslagingen in de vergadering der staten van dit gewest gehouden zijn is nu uitgemaakt. Trouwens door deze goedkeuring des Konings blijkt het, dat de Staten wel degelijk bevoegd zijn *nieuwe* waterschappen tot stand te brengen. Dank zij den waardigen *Thorbecke* gebragt, die deze gewigtige aangelegenheid met zoo veel spoed behandeld heeft.

— De Raad dezer gemeente heeft aan den Koning, namens het collegie van de algemeene armen, magtiging gevraagd voor het aannemen eener som van ƒ 25,000 door den heer *Diepen* bij zijn overlijden aan de armen dezer stad vermaakt.

— Londensche bladen berigten, dat dezer dagen te Florence een bediende van een bankiershuis uit zijn bed geligt en naar de gevangenis gebragt is, en wel naar zij zeggen, wegens geene andere denkbare reden, dan verschil in godsdiensbelijdenis. — Het *ministeriele* Londensche ochtenblad beweert, dat de Protestantsche Staten van Europa wegens zoodanige feiten alle verkeer met Toscane behoorden af te breken.

GRONINGEN, 9 December. In een berigt uit *Sellingen,* in de *Dr. Ct.,* bij de vermelding van de (reeds vroeger medegedeelde) werkzaamheden aan het Stads-Kanaal, leest men: "Aangenaam is het voorzeker, zoo vele menschen bij zulke werkzaamheden bezig te zien die door hun handenarbeid in het onderhoud van hunne soms talrijke huisgezinnen voorzien. Maar te bejammeren is het, hoe een groot gedeelte der dagloonen van de arbeiders onnut verspild wordt in den sterken drank, die kanker der maatschappij! Zou het niet wenschelijk zijn, dat algemeen de ondernemers van werken eene bepaling met hunne arbeiders aangingen, dat geheel geen sterke drank bij het werk mogt gebruikt worden! Oppervlakkig schijnt dit wel moeijelijkheden in te hebben, maar op sommige plaatsen ziet men toch, dat de pogingen daartoe met het beste gevolg bekroond worden; zoo hebben, b. v., alle scheepstimmerbouwlieden te Hoogezand voor eenigen tijd besloten, op hunne werven het gebruik van sterkendrank geheel af te schaffen, en een ieder bevindt zich er nu veel beter bij, dan toen die veelvuldig gebruikt werd. Moge zulks op veel meer plaatsen navolging vinden!"

— Men meldt ons uit *Odoorn,* den 6den dezer: "Voorspelt men te Groningen, uit de overkomst van eene menigte wilde ganzen, eenen aanstaanden harden winter, hier verwacht de arbeider juist het tegendeel, omdat de mier en meikever tot nog toe boven in den grond huist.— Landbouwers zeggen dikwijls opgemerkt te hebben, dat als deze insekten zich zoo laat in het najaar boven in den grond laten zien, zulks meestal een voorteeken is van een zachten winter."

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$1,50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 18 JANUARIJ 1853.

☞ Een kruisje (†) achter den naam eens geabonneerden beteekent dat zijn tijd van inteekening is afgeloopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar dit blad niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hunne inteekening niet door vooruitbetaling vernieuwen.
— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.
Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

Gouverneur's Boodschap.

Aan den Senaat en de Assembly.

Mijne Heeren:

Sedert uwe laatste jaarlijksche zitting heeft er in de burgerlijke zaken dezes Staats niets buitengewoons plaats gegrepen. Gedurende het afgeloopene saizoen hebben onze burgers een' buitengewonen voorspoed genoten in de overvloedige producten en belooning hunner nijverheid en onderneming.

Rijke oogsten en hooge marktsprijzen, eene toename in circulatie van geld en de nederwaartsche strekking der prijzen van interest; een vast vertrouwen onder mannen in zaken, en in ondernemingen; voortdurende toeneming onzer bevolking door landverhuizing, de sterke voortgang van inwendige verbeteringen onder het bekwame beleid van compagnien, de uitbreiding van blijvende landbouwkundige verbeteringen en de snelle groei onzer steden en dorpen, zijn onder de bemoedigende kenteekenen van het tegenwoordige, en geven eene blijde hoop voor de toekomst.

Wij hebben voldoende redenen van gelukwensching in den toestand en vooruitzigten onzes Staats.

Betrekkelijk vele voordeelen bekleedt zij eene zeer aanzienlijke plaats, die niet wel over het hoofd kan gezien worden, noch door den in het westen eene woonstede zoekenden landverhuizer, noch door hen, die veilige en voordeelige geldbeleggingen maken willen.

Het blijkt uit de berigten der laatste algemeene volkstelling, dat de maatstaf van toeneming in onze bevolking grooter, en de gezondheid des volks in Wisconsin beter geweest is, dan in eenigen anderen Staat in de Unie.

En in grond, luchtsgesteldheid, minerale bronnen en commercielen toestand, mag hij met regt den voorrang betwisten en is in vele opzigten verheven boven de andere Westelijke Staten.

Met eene groote uitgestrektheid van grond, waarvan betrekkelijk een zeer klein gedeelte onder bebouwing, al hetwelk, met betrekking tot hout en water, zeer gunstig gelegen is, lokt hij den landman uit, en is bestemd om eerlang, in landelijke producten, een der rijkste Staten in de Unie te worden.

Het westelijke gedeelte onzes Staats bevat, behalve dat de grond van de beste hoedanigheid is voor landbouw, ook onuitputtelijke mineraal-mijnen, die slechts de aanwending van kapitaal en arbeid afwachten, om diegenen te verrijken, wier aandacht en ondernemingszucht zij mogen opwekken. En het is eenigzins opmerkelijk, dat, terwijl het bekend is, dat zoo veel rijkdom slechts ettelijke voeten onder deszelfs oppervlakte verborgen ligt, in dit mineraal district, zooals genoegzaam bewezen is door wel geslaagde proefnemingen alreede geschied, en het zeer kundig verslag van den heer David D. Owen, een Ver. Staten Geologist, dat betrekkelijk tot dusverre zoo weinig gedaan is om deszelfs opbrengsten te berekenen, en dezelve dienstbaar te maken aan de dringende behoeften van handel en vertier.

Er is echter sprake, dat, gedurende het afgeloopene saizoen, deze gewigtige zaak meer de aandacht getrokken heeft, en dit gedeelte des Staats een grooter aandeel van landverhuizing en kapitaal tot zich trekt.

Onze houthandel is in geenen deele van weinig beteekenis. Uit de beste bronnen die wij bezitten om zijne uitgestrektheid te berekenen, blijkt dat het bedrag van hout, hetwelk jaarlijks in den Staat vervaardigd wordt, niet minder kan zijn, dan een honderd en vijftig millioen voeten.

En wanneer de gemakken van vervoer per spoorweg in de nabijheid dezer onmetelijke houtstreek gebragt worden, dan mogen wij met reden eene sterke toeneming in dit voortbrengsel verwachten.

Er wordt begroot, dat er binnen dezen Staat ruim twintig millioen acres Congres-land liggen ongeveer twee-derde van den ganschen Staat uitmakende, en een groot gedeelte waarvan thans opgemeten en te koop gesteld is.

Deze onmetelijke streek lands is over het algemeen vruchtbaren grond, en vele deelen van hetzelve zijn rijkelijk voorzien van zilver, koper, lood, ijzer en andere kostbare delfstoffen. Het is voorzeker eene vraag van groot gewigt voor ons, welke beschikking behoorde gemaakt te worden door het Ver. Staten Congres, van dit twee-derde deel onzes Staats.

Verschillende voorstellen zijn nu hangende in het Congres, aangaande de onverkochte gouvernements-landerijen in de verschillende Staten, en wat ook ten laatste de bestaande maatregel des Algemeenen Gouvernements nopens dit onderwerp zijn moge, het moet ons noodzakelijker wijze grootelijks aangaan, hetzij gunstig of niet, hoe weinig het ook elders moge gevoeld worden. Men moet toestemmen, dat, onze Staat ten minste, er veel belang bij heeft, dat dit land zoo spoedig mogelijk ingenomen en onder bebouwing gebragt worden. Indien, derhalve, derzelver wegschenking aan werkelijke settlers, en in beperkte hoeveelheden, door de aanmoediging van landverhuizing, het meest waarschijnlijk zijn zal om die uitkomst te bewerken, dan volgt daaruit, dat het voorstel, dit grondbeginsel inhoudende, datgene is, hetwelk onze aanmoediging en ondersteuning verdient.

Doch, indien dit beginsel niet kan aangenomen worden, dan zou het voor ons veel beter zijn, wanneer deze landerijen bestendiglijk in de markt blijven, tegen den tegenwoordigen Congres-prijs, dan dat eenige maatregel ingang krege, die de uitwerking zoude hebben om dezelve buiten de markt te houden, of derzelver prijs voor den settler te verhoogen; hetwelk in den hoogsten graad nadeelig zoude werken voor den Staat, en zijnen toekomstigen groei in rijkdom en bevolking.

Bij de daadzaak, dat Congres-land van uitmuntende hoedanigheid en gunstige localiteit in dezen Staat te bekomen is tegen den tegenwoordigen prijs, hebben en hadden wij veel te danken aan de landverhuizing alreede genoten en nog genietende; en deze landerijen, zelfs voor den tegenwoordigen prijs verkrijgbaar blijvende, zijnde de naast-bij gelegene en gemakkelijker te bereiken van de Oostelijke zeekust, dan ieder andere in de Westelijke Staten, zullen een groot uitloksel blijven voor hare voortduring.

Dit onderwerp zij uwer aandacht in de tegenwoordige Zitting dringend aanbevolen, opdat gij aan het Congres der Ver. Staten bij memorie of anderzins, het gevoelen van dezen Staat, op de gewigtige voorstellen die daar aanhangig zijn, op een onderwerp van zoo veel gewigt voor den Staat, moogt uitdrukken.

Door de constructie van den Milwaukie en Mississippi Spoorweg dus verre, en de opmetingen en begrootingen van den loop van andere wegen, is klaar gebleken, dat spoorwegen in dezen Staat kunnen gebouwd worden, tegen eene gemiddelde uitgave van tien tot achttien duizend dollars per mijl. Dit, in verband beschouwd met de daadzaak, dat deze wegen in bijna iedere rigting voltooid zijnde door een rijk land van landbouw loopen en al de voornaamste belangen onzes volks gerieven zullen, moet tot derzelver spoedige voltooijing leiden en ons weldra overvloedige gemakken van deze wijze van vervoer en communicatie verzekeren.

Men mag veilig aannemen, dat kapitaal in Spoorwegen binnen dezen Staat belegd, een hooger percent aan winst zal opleveren, dan van dergelijke geldsbelegging in het oosten kan verkregen worden, waar de gemiddelde kosten van bouwing veel hooger komen; zelfs, otschoon men toestemt, dat onze wegen minder zaken doen.

Naar het beginsel dat kapitaal het waarschijnlijkst uitgezet wordt, waar het de hoogste winsten zal afwerpen, mogen wij de gegronde hoop koesteren, dat de middelen niet lang zullen uitblijven om onze reeds geprojecteerde spoorwegen te bouwen, indien dezelve eenigermate als uitvoerbaar, met betrekking tot rigting en punten van uiteinde kunnen beschouwd worden.

Voor den landman komt het naast in aanmerking bij de ontvangst van eenen rijken oogst voor zijnen arbeid en zijn zwoegen, het gerief, met hetwelk de producten van zijne hoeve de beste en voordeeligste markt kunnen bereiken. En het vereischt geen argument om aan te toonen, dat dit gemak voor de landbouwers in dezen Staat eene groote behoefte is.

Onze landerijen zijn zeer vruchtdragend met slechts weinig kosten of arbeid, en wanneer de vracht op het vervoer onzer producten naar eene Oostelijke markt, door de toenemende begunstiging en mededinging der verschillende spoorwegen en andere middelen van vervoer, zullen verminderd worden, zullen dezelve bijkans, zoo niet geheel gelijk zijn, ten minste in actuele waarde voor den landgebruiker, aan de landerijen in Nieuw Jork en Nieuw Engeland, ofschoon derzelver prijs in de markt veel minder wezen moge.

Derhalve mag men wel verwachten, dat onze burgers een diep belang in de spoorweg-ondernemingen van den Staat gevoelen zullen, die zoo veel voor het algemeen welzijn beloven.

Een teeken ten hoogste gunstig voor onzen toekomenden voorspoed, bestaat in het groote en toenemende belang, dat door het volk in den landbouw gesteld wordt. Veel is reeds gedaan, maar er blijft voor ons nog veel te doen overig, in het onderzoeken van de hoedanigheden des gronds, deszelfs geschiktheid voor de verschillende vrucht-soorten in de onderscheidene wijzen van bebouwing. Er kunnen niet te veel inlichtingen en mededeelingen van uitkomsten, in betrekking tot dezen voor ons gewigtigen tak van nijverheid, verspreid worden.

Als een middel ter bevordering van verbeteringen, zijn Staats- en County landbouwkundige maatschappijen te zamen gesteld geworden en tot dus ver zijn de uitkomsten bevredigend geweest.

De twee Staats tentoonstellingen, de eerste gehouden te Janesville en de laatste te Milwaukie, waren gelukkige en bevredigende proeven en bewijzen voor het toekomende nut der maatschappijen.

De algemeene Bank-wet, aangenomen gedurende uwe laatste zitting en onderworpen aan de stem des Volks, op de onlangs algemeene verkiezing, is met eene groote meerderheid goedgekeurd geworden, en is nu in volle kracht en werking.

Hoewel niet geheel en al vrij van onvolmaaktheden, wordt zij beschouwd eene goede en veilige wet te zijn, en zal, wanneer regtmatig uitgelegd en behoorlijk uitgevoerd, ten volle beantwoorden aan de bestemde bedoeling.

Het kan echter niet ontkend worden, dat geene wet, magtigende en regelende de Bank aangelegenheden, met de strengste bescherming en bepalingen, geheel en al kan vrijwaren tegen die misbruiken, welke opgewekt worden door die buitengewone zucht voor winst, welke zou trachten meer te nemen dan bedoeld was gegeven te worden, eene toegelatene vrijheid veranderen in een gewettigd onregt en een weldadig voorregt misbruiken door het uitoefenen van bedrog. Het was met deze wet bedoeld, den geheelen omloop der Banken, welke onder dezelve georganiseerd zullen worden, verzekerd en gegrondvest te hebben op wezentlijk in bewaring gegeven kapitaal. En wanneer deze wijze bedoeling in werking gebragt kan worden, dan zal het ongetwijfeld groote sommen buitenlandsch kapitaal in dezen Staat brengen en ons het voordeel geven van deszelfs omloop, zonder kans of gevaar.

Maar indien deze wet zoo verdraaid is te worden van hare wettelijke meening en duidelijke bedoeling, als door de Banken, onder haar opgerigt, het middel te zijn, om onbeperkt over den geheelen Staat te voorschijn te doen toekomen, wankelbaar en onverantwoordelijk papierengeld, van onbepaald bedrag, onder het schijnbaar deksel van eene getrouwe naleving harer bepalingen, dan zal dat, hetwelk wij blijmoediglijk als een voordeel te gemoet zagen, bewijzen onzen ondergang te zijn.

Het moet echter hoegenaamd niet verondersteld worden dat, of vele, of inderdaad eenige, Bank inrigtingen van dat karakter, of de wet zoodanig misbruikende, georganiseerd zullen worden. Maar het is de taak der wijsheid, het kwaad te voorzien en tegen hetzelve te vrijwaren, liever dan dat het ons onverwachts zou overvallen. Een ding is zeker, wij zullen geen goed en verantwoordelijk papierengeld in dezen Staat hebben, voor datgene, hetwelk onzeker en op geene soliede securiteiten gegrondvest is, niet gedoogd en uitgedreven zij. Het werkelijke kapitaal kan niet vrij wel met het onbepaalde crediet mededingen, noch zullen voorzigtige personen, waarde hebbende en genoegzame onderpanden in bewaring geven, ten einde zich een omloop voor een gelijk bedrag aan te schaffen, terwijl anderen voordeelen kunnen inoogsten van een honderdmaal grootere omloop, zonder eenige verzekeringen wat ook, te geven of aan te toonen.

Om tegen de mogelijkheid een dezer kwalen te vrijwaren, behoort eene algemeene wet, zoo spoedig mogelijk, aangenomen te worden, verbiedende onder strenge boeten, het ontvangen, uitbetalen of in omloop brengen als geldt in dezen Staat, in omloop zijnde papier, van wat vorm ook, gelijk aan bankpapier, door eenen persoon of eene maatschappij, welke daartoe ten tijde van dit ontvangen, uitbetalen of in omloop brengen, niet gemagtigd zijn door eene bepaalde wet van de Ver. Staten, of van eenen der Ver. Staten of van Canada; en verklarende alle verbindtenissen, waarvan de gronden geheel, of gedeeltelijk, bestaan in zulk in omloop zijnde papier, volstrekt van nul en geener waarde, voor eenig doel hoegenaamd.

De Uitvoerende Magt is in het verloopene jaar, in hare volste uitgestrektheid, uitgeoefend geworden, ter uitrooijing van het uitoefenen van onwettig Banken in den Staat, door hetzelve te doen brengen voor de daartoe aangestelde Regtsmagt, maar tot dus ver zonder gevolg.

Dit toont de noodzakelijkheid aan van strengere Wetgeving op dit punt, dan tot nu toe bestaat, ten einde het volk dezes Staats te beschermen, tegen onbepaald, onzeker en geheel en al onverantwoordelijk papieren geld, hetwelk, wanneer langer toegestaan voort te duren of te vermeerderen, geheel en al de bedoelingen der algemeene Bankwet zal te niet doen en eene voortdurende schade brengen op de financien, aangelegenheden en het crediet onzes Staats.

Het verslag van den opziener van het openbaar onderwijs, zal volle inlichtingen geven, aangaande den uitslag van het School-stelsel en den toestand van het Fonds.

Volle getal van Scholieren, in 1852,	144,783
„ „ „ „ welke de Scholen bezochten,	90,000
„ bedrag van het ontvangene geld,	$ 127,718,42
Schuldig op verkochte landen,	- 681,931,71
“ “ beleeningen voor 1852	- 132,491,64
In de handen des Thesauriers	- 4,777,15

Uwe aandacht is vooral verzocht op de aanbeveling des Opzieners, aangaande Schoolboekverzamelingen, Normalische Scholen en School Dagblad.

De werkzaamheden van Generaal Smith, het verzamelen van de stoffen voor eene, volgens oorkonden gestaafde geschiedenis van Wisconsin, zijn tot nu toe, ten hoogste welslagende geweest en laten geen twijfel over, dat het werk, wanneer geeindigd van groote waarde zal zijn voor den Staat, en tot wel verdienden lof voor den geachten schrijver. Eene mededeeling dienaangaande, zal U gedurende de zitting voorgelegd worden en uwe opmerkzaamheid verdienen.

De verslagen des Staats-Secretaris en Staats-Thesauriers, toonen den financielen toestand des Staats, als gezond en credietwaardig aan.

Het algemeene fonds in de schatkist, is genoegzaam geweest alle aanvragen, gedurende het verloopene dienstjaar, te bestrijden, zoowel de geldelijke verbindtenissen des jaars, als de onbetaalde schulden van het jaar 1851, uitgenomen de kleine som van $ 940,71

Algemeene fondsen ontvangen van 31 Dec. 1851 tot 31 Dec. 1852	- 133,652,62
Bedrag uitbetaald in 1852.	- 134,593,33
Te veel betaald uit dat fonds	- 940,71
Van de bovenstaande uitbetalingen gedurende 't jaar 1852, is betaald geworden voor verbindtenissen aangegaan gedurende het jaar	- 88,393,33
Voor verbindtenissen aangegaan voor 1852 en die onbetaald bleven op den 31 December 1851	- 46,200,—

De Verslagen toonen aan dat, wanneer het volle bedrag der Staatsbelasting, door de onderscheidene Counties verschuldigd, voor het jaar 1852 aan de schatkist was betaald geworden, een overschot zou daar geweest zijn, boven de uitbetalingen en dat de schattingen meer dan genoegzaam waren ter bestrijding van de loopende uitgaven en verbindtenissen des jaars.

De bedenkingen des Staats-Secretaris, ten opzigte der onevenredige taxatien in de verschillende Counties, zullen uwe aandacht vereischen.

Het verslag der Commissie voor Publieke werken, is nog niet opgemaakt; maar zal, wanneer ontvangen, U voorgelegd worden, vergezeld door eene afzonderlijke mededeeling omtrent de verbetering der Fox- en Wisconsin Rivieren.

De Verslagen van den Commissaris der Staats-Gevangenisen, van de Regenten der Universiteit zijn uwer overweging waardig.

In de maand Mei ll. werd een Landverhuizings-Commissaris voor dezen Staat aangesteld, die spoedig zijne verpligtingen in de stad Nieuw Jork aanving, door de wet welke in de laatste Wetgevende Vergadering ten dien opzigte was aangenomen, ten uitvoer te brengen.

Zijn eerst jaarlijksch verslag, hetwelk aan u onderworpen zal worden, zal aantoonen, met welk gevolg hij tot nu toe zijn agentschap bestuurd heeft, alsook de mogelijkheid en het tegenwoordige en toekomende nut des stelsels. Het groote belang, dat zoo algemeen en zoo regtmatig in dezen Staat gevoeld wordt in de buitenlandsche landverhuizing, waaraan onze snelle groei in bevolking en welvaart dus verre zooveel is toe te schrijven; en de uitkomsten reeds verkregen door de werkzaamheden des Commissaris, zal dit onderwerp aan uwe gunstige beschouwing aanbevelen.

Als de onmiddelijke Vertegenwoordigers des volks, in alle gedeelten des Staats, wordt gij aangezien als deszelfs behoeften en belangen te kennen, welke te zamen met het algemeene welvaren, ongetwijfeld wijsselijk door uwe wetgeving zullen behartigd worden en zoo doende, moogt gij verzekerd wezen, de beste wenschen en volle medewerking te hebben van de Uitvoerende Magt.

LEONARD J. FARWELL.

Madison, 13 Januarij 1853.

KERKGEZANG IN HOLLAND.

Vertaald uit de New York Musical Times,

door A. v. I.

Gedurende eene onlangs gemaakte reis, door eenige der voornaamste plaatsen in Holland, droegen wij zorg het zingen in de kerken te hooren en zooveel mogelijk den tegenwoordigen staat van psalm-zingen te leeren kennen. Gelijk het geheele aanzien der godsdienstoefening van dat in Duitschland verschilt, zoo is dit ook het geval met dezen tak daarvan. Het is meer gelijk aan dat der Zwitsersche kerken of der Duitsche kerken, welke aan Zwitserland grenzen, waar de Hervorming meer bepaalde en heldere indrukken schijnt nagelaten te hebben, dan over het algemeen in Sakson of andere Duitsche Staten bespeurd wordt.

De heerschende wijze van godsdienst-oefening is in Holland eenvoudiger, zoover als wij opgemerkt hebben, en meer gelijk aan die onzer kerken in Nieuw Engeland. Nu, hoe eenvoudiger de vorm der godsdienstoefening, des te minder is dezelve geschikt voor eenige kunstmatige vertooning of kunstmatige grootheid. Er zijn geene schilderijen of beeldhouwwerk in de Hollandsche kerken en er is ook geen kunstmatig kerkgezang. Men heeft daar geene anthemas, motettos, solos of quartettes; daar kunnen er geen zijn, want men heeft geene kooren— Het is mogelijk dat zij kooren hebben in sommige kerken in Holland, maar wij hebben dezelve niet gezien.

Holland is het land van klokken en het vrolijk klokken-gespel, kan met ieder uur van bijna alle kerktorens gehoord worden. Het is ook het land van orgels. Iedere kerk is voorzien van sleutels en pijpen, als een noodzakelijk gedeelte van haar huisraad. De orgels zijn bovendien, vele derzelve, groot en uitmuntend, maar worden alleen gebruikt als eene begeleiding tot het zingen der gemeente. Iedereen heeft van het Haarlemsche orgel gehoord. Het was voor vele jaren het grootste in de wereld en is bekend voor deszelfs omvang over de geheele wereld. Wij dachten dat het zoo goed was als het groot is en luisterden met genoegen naar deszelfs toonen. Het is waarlijk zeer krachtig, maar deszelfs volle krachten worden zelden gehoord en nooit in de openbare godsdienst-oefeningen. Er zijn nu verscheidene orgels zoo groot of grooter, onder anderen het orgel in de Stadszaal te Birmingham; maar hoewel het Haarlemsche orgel in grootte geevenaard is en verscheidene verbeteringen, (vooral binnen een paar jaren) gemaakt zijn geworden, zoowel in werking als in pijpen, daar kan echter, misschien nergens een krachtiger koor gevonden worden, dan dat van dit beroemd speeltuig.

Dr. Barney gaf zich, verscheidene jaren geleden, vele moeite hetzelve te onderzoeken en te beschrijven; in zijne *Musical Tour in Holland,* geeft hij de bijzonderheden, welke dikwijls overgenomen en uitgegeven zijn geworden.

De tegenwoordige organist heeft eene schoone uitvoering en schijnt met zijn instrument wel bekend te zijn, maar het is jammer, dat om zijn gezelschap te bevallen en zijne hoorders in eenen slechten smaak te versterken, hij deszelfs edele hoedanigheden gebruikt in voorstellingen van donderstormen en krijgs-muzijk, of ten minste dat dezelve het voornaamste werk zijner pogingen zijn. — Er was eene groote verzameling op den Zondag dat wij in Haarlem waren en allen vereenigden met grooten ernst in het psalmzingen. Het zingen was zeer langzaam, bijna tweemaal zoo langzaam als het gebruikelijk is de Oude Honderd in onze Amerikaansche Kerken te zingen, zoodat de maat gemakkelijk beschreven kan worden met vier voor iedere noot te tellen, of acht op eene dubbele maat. Geene leidende stem werd gehoord; het orgel alleen scheen voor te gaan, en het zingen en spelen volgde elkander evenwel zoo spoedig op, dat het geenen onaangenamen indruk maakte. Het is altijd beter dat het orgel voorafgaat, dan dat eene enkele stem voor de andere gehoord wordt, maar geen van beiden is noodig, zelfs niet in gemeenschappelijk zingen en het denkbeeld dat eene enkele stem een koor zou leiden, door altijd een weinig in tijd vooruit te zijn, is zoo in strijd met goeden smaak, dat het niet geduld behoort te worden. Het zingen was in akkoord en de toonen schenen volkomen eigenaardig te zijn. De wijze werd voor het zingen niet overgespeeld, maar de organist speelde slechts eene inleiding van een paar noten, toen de geheele gemeente zich in het zingen vereenigde. De intermezzos waren zeer kort; zij konden inderdaad zoo niet in eenen eigenaardigen zin genoemd worden, daar dezelve te kort waren om eene enkele uitdrukking te bevatten; zij bestonden slechts in het aanraken van een paar snaren, gevende alleen tusschen de verzen tijd om adem te halen.

Wij hebben reeds aangemerkt dat het zingen in de gemeenten zeer algemeen was; ten dien opzigte denken wij, dat de Hollandsche gemeenten de Duitsche vooruit zijn; want er was eene algemeene losbarsting van vokaal geluid, van het begin tot aan het einde des gezangs. Geene andere muzikalische maat werd gezongen, dan dat der volle metrische toon of koraal.

Wij bezochten ook gedurende godsdienstoefening kerken op andere plaatsen, als: Leijden en 's Gravenhage, maar de beschrijving van eene is die van alle. Te Amsterdam en Rotterdam heerscht denzelfden algemeenen stijl van kerkgezang.

Er is eene heerschende gewoonte, welke eenen vreemdeling versteld doet staan en dewelke een gebrek van gepastheid, zoo niet van eerbied aantoont en dat is *het ophouden des hoeds in de kerk.* — Het is in de Hollandsche kerk voor de mannen gebruikelijk met gedekte hoofden binnen te komen en zoo te blijven, totdat de godsdienstoefening werkelijk begint, dan nemen zij hunne hoeden af, maar zetten dezelve weder op, wanneer de predikant zijne leerrede begint.—Het is aardig om te zien hoe spoedig de hoeden opgezet worden, wanneer de tekst is opgenoemd. Deze gewoonte heerscht ook in Zwitserland.

Een ander gebruik hebben wij hier waargenomen, dat wij nergens anders gezien hebben.—Spoedig nadat het volk voor godsdienst-oefening begon te zamen te komen, plaatste een onderling zich voor den predikstoel en begon luide een gedeelte der Heilige Schriften te lezen. Dit deed hij voor misschien vijftien minuten, terwijl de gemeente te zamen kwam, of totdat de leeraar binnen gekomen en geheel gereed was den dienst aan te vangen.—Zoodat, het lezen des Bijbels in het openbaar, met mindere blijken van eerbied behandeld werd, dan onze organische voorspelen in Nieuw Engeland, sedert het niet algemeen gebruikelijk bij ons is, het voorgezang te beginnen totdat de leeraar zijne plaats in den predikstoel genomen heeft. Maar het was vreemd het Openbaar lezen der Heilige Schriften te zien gedaan worden, bij het inkomen der gemeente, terwijl het heen en weer loopen, praten en andere geraas makende verstoringen plaats vonden, en tegelijker tijd de mannen met gedekte hoofden, of hoeden op, in het Huis Gods te zien.

— Gerucht zegt, dat er eene valsche munt bestaat in de nabijheid van Prairie du Chien, Wis. Zoo veel is zeker, dat er vele valsche 5 franc stukken en halve dollars van daan komen. Pas op !

De Gouverneur's Boodschap.

Heden bieden wij onzen landgenooten de tweede jaarlijksche boodschap van Gouverneur Farwell ter lezing aan. Het is een voorbeeldig staats-document, buitengewoon kort, waarvoor hij den hartelijksten dank van alle drukkers in Wisconsin verdient. Het stuk plaats den toestand en de vooruitzigten van den Staat in een verblijdend en waar licht, en zal gewis door iedereen met belangstelling en genoegen gelezen worden.

☞ Bij mijne terugkomst van Madison vond ik geene ruimte in de kolommen van dit blad, om nog iets aangaande de opening der Legislature of den afloop der Redacteur's Conventie te zeggen,—de zetters hadden mij den loef af gestoken en ditmaal *zelf* eene courant gemaakt. Ik geloof, dat zij het er wel afgebragt hebben.—Van een 25tal ingekomene brieven zal inzage genomen worden. J. Q.

Kerken in de Ver. Staten.

Onder andere belangrijke opgaven, ons door de volkstelling-rapporten medegedeeld, behooren de statistieken met betrekking tot het aantal kerken in de V. S. en derzelver grootte.

De kerken of gebouwen voor den openbaren eeredienst in de V. S., sommen op 36.011, van welke de Methodisten er een-derde bezitten, of 12,467; de Baptisten bijna een-vierde, of 8791; de Presbyterianen zijn de volgende, of 4584; en indien wij de Nederduitsch Gereformeerden, Congregationalisten, Luterschen en Duitsch Gereformeerden met de Presbyterianen te zamen rekenen, is derzelver getal 8112.

De geraamde grootte der Presbyteriaansche en verbondene kerken is echter naar evenredigheid grooter, dan die der Baptisten en Methodisten kerken, zoodat, terwijl alle Methodisten kerken slechts 4,209,333 kerkgangers kunnen plaatsen, en al de Baptisten slechts 3.130,878, de Presbyteriaansche en aanverwante kerken voornoemd plaats hebben voor 3,705,211 kerkgangers. De R.C. hebben slechts 1112 kerken, voor 620,950 kerkgangers. De Episcopalen hebben er 1422, met 625,213 kerkgangers. Het gemiddelde getal menschen, dat ieder kerkgebouw in de Unie kan plaatsen, is 384; de totale waarde van kerkgoederen is $86,416,639; indien al de kerken op eenmaal mogten gevuld worden, zouden zij 13,849,896 menschen kunnen bevatten,—welligt bijna de gansche bevolking, die op denzelfden tijd ter kerk zou kunnen gaan.

Behandeling der Negers in Ohio.

Het door Senator Cushing aangebodene wetsontwerp, om de verdere bevolking door zwarten en mulatten in den Staat Ohio te verhinderen, bevat de volgende bepalingen:

1. Na den 1 Januarij 1854 zal het geen zwarte of mulatto, die niet reeds huisvesting verleend is, veroorloofd zijn, zich in den staat Ohio met der woon te vestigen.

2. Op of voor den 1 Januarij 1854 zal zich iedere in den staat woonachtige zwarte of mulatto, benevens zijn gezin, in het kantoor van registratie zijner county doen opschrijven.

3. Alle kinderen uit gekleurde ouders geboren, moeten binnen 12 maanden tijds geregistreerd worden.

4. Dat alle gekleurde personen, wier namen niet aldus geregistreerd zijn, als niet-woonachtig naar den zin der wet zullen behandeld worden.

5. Dat het eenen gekleurden niet-inwoner niet geoorloofd zijn zal, liggend eigendom in dezen staat te bezitten, en dat al zoodanig eigendom aan den Staat Ohio vervalt.

6. De Procureur in iedere county moet op aangifte van eenig burger de noodige schreden doen, om zoodanig land voor den Staat in beslag te nemen, en de auditeur van Staat zal hetzelve gelijk andere verbeurde landerijen verkoopen.

7. Iedere zwarte of mulatto, die de voorschriften dezer wet overtreedt, zal met 6 tot 12 maanden gevangenis gestraft worden, en ieder vergrijp na doorgestane straf, zal als nieuwe overtreding der wet worden aangemerkt.

8. De schatters in ieder district des staats zullen jaarlijks eene volledige opgave van alle gekleurde personen in hunnen respectieven omtrek aan den county-register indienen.

9. De County Register zal deze opgave met zijn register naauwkeurig vergelijken, en alle personen, welke in den zin dezer wet niet-inwoners zijn, aan den Procureur rapporteren, die hen in hechtenis te nemen en geregtelijk te vervolgen heeft.

10. Elke schatter, register of procureur, die de hem hierin opgelegde pligten verzuimt of niet nakomt, zal met niet minder dan $50 en niet hooger dan $100 beboet worden, waarvan de eene helft den aanklager en de andere helft der county vervalt, en daarenboven voortaan van alle voordeelige posten uitgesloten zijn.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Boston worden de straten tegenwoordig bevloerd met gegoten ijzer van bijzonderen vorm. Men heeft er de beste verwachting van.

— Gedurende het jaar 1852 zijn te Albany, N.Y, ruim 15,000 kagchels gegoten.

— De nieuwe enveloppen voor brieven zullen spoedig gereed zijn. Deze bevatten enkele en dubbele poststempels. Dan wordt iedere stoomboot, spoortrein, diligence en express, of elk mensch, door eene acte van het Congres, een brievedrager gemaakt. Brieven in de gouvernements enveloppen kunnen op elke wijze, langs ieder en weg en met elke gelegenheid verzonden worden. Zoo zegt die nieuwe wet.

— Voor vijftig jaren kende men geene stoomboot, thans drijven er op de V. S. wateren alleen 3000. In het jaar 1800 was er op den ganschen aardbodem geen enkele spoorweg, thans ligt er in de V. Staten eene baan van 10,000 mijlen. Voor eene halve eeuw vorderde het eenige weken, om berigten van Washington naar Nieuw Orleans te zenden, tegenwoordig niet zoo vele seconden, als toen weken. Voor 50 jaren werd de snelste drukpers met de hand bearbeid, thans drukken stoompersen 20,000 exemplaren in een uur!

— De N. Y. *Herald* maakt gewag, dat er negentig counties in Texas zijn, van welke alle bij de jongste verkiezing eene meerderheid gaven voor Franklin Pierce. In drie dier counties ontving Scott niet een e stem, en veertien derzelve gaven hem minder dan tien stemmen elk.

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.
Issued weekly; Office nearly opposite the N.Y.Store.

TERMS OF ADVERTISING:
(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
Square, 3 months	3,00	One column, 6 mo'ths	20,00
		„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN,
TUESDAY, JANUARY 18, 1853.

V. B. PALMER, the American Newspaper Agent, is *the only authorized Agent* for this paper in the cities of Boston, New-York, and Philadelphia, and is duly empowered to take advertisements and subscriptions at the rates as required by us. His receipts will be regarded as payment. His offices are—BOSTON, Scollay's Building, NEW-YORK, Tribune Buildings; PHILADELPHIA; N. W. corner Third and Chestnut streets.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 Dec. Wederom vindt zich de verwachting teleur gesteld, daar de *Moniteur* niet de gewigtige besluiten bevat, die men te gemoet zag, maar slechts eenige benoemingen en besluiten van ondergeschikt belang. Men blijft evenwel eerstdaags verwachten het besluit betreffende den troonopvolger, alsmede dat, waarbij de prins *Napoleon* als gouverneur naar Algerie gezonden wordt. De prins zoude evenwel noch den titel van onderkoning dragen, noch een militairen rang bezitten, maar den naam van keizerlijk plaatsvervanger of stedehouder dragen.

— Aangaande de civiele lijst des nieuwen Keizers zegt men, dat zij zal bedragen vijfentwintig millioen, behalve de opbrengst van verschillende bosschen, welke in het geheel op acht a negen millioen kan worden geschat. De Keizer zal de leden van zijn geslacht moeten onderhouden, uitgenomen den door hem aangewezen erfgenaam, welke een inkomen zal genieten van 1,500.000 fr. Maar van dit alles is door den Senaat nog niets bepaald, zoodat men noch hieraan, noch aan andere gissingen voor als nog een onbepaald geloof kan schenken.

— De keizerskroon van *Napoleon III* zal niet slechts een meesterstuk van juwelierskunst zijn, maar ook door rijkdom en pracht van edelgesteenten en paarlen uitmunten. De juwelier *Lemonier* is tot het aankoopen van edelgesteenten in Rusland geweest. De prinses *Mathilde*, welke eene kostbare verzameling van zwarte paarlen bezit, heeft die alle tot versiering der kroon beschikbaar gesteld, welke tegen het einde van deze maand voltooid moet zijn. Niet minder prachtig zal het krooningsrijtuig zijn, naar de teekeningen van de uitstekendste kunstenaars in dit vak, uitgevoerd door de bekende rijtuigfabrikanten *Deniere* en *Thomire*. Iets dergelijks zal nog niet te Parijs gezien zijn. De krooningswagen van *Karel X* kan daarmede niet vergeleken worden. Het paardentuig zal niet minder prachtig en kostbaar zijn,zoodat de koets met al haar toebehooren op meer dan 600.000 frs. geschat wordt. De krooningsmantel wordt op 140,000 frs. geschat.

— De *Moniteur* heeft den titel van *Moniteur Universel* behouden, doch zijn tweeden titel veranderd in dien van *Journal Officiel de l'empire français*.

— Ruim 2000 kooplieden en leveranciers hebben adressen ingezonden, om zich te mogen noemen aufleverancier van Z. M. den Keizer.

— De nieuwe koperen munt, met het borstbeeld van den Keizer, is heden voor het eerst in omloop gebragt; men heeft er het krijgsvolk er reeds mede betaald.

— Men verzekert, dat aan den graaf *de Morny* de taak zal opgedragen worden, om bij procuratie het huwelijk des Keizers met de Prinses *Carola Wasa* te voltrekken.—Vroeger was de prinses eene vriendin van de gemalin des graven *de Chambord*.

— De dagbladen deelen thans uittreksels mede van de Weener traktaten van 1815, en hoofdzakelijk uit het traktaat van den 25sten Maart van dat jaar, gesloten tusschen de gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruissen, Engeland en Rusland, ten bewijze dat het niet in den geest van die groote Mogendheden gelegen heeft, Frankrijk te noodzaken uitsluitend de *Bourbons* op den troon te plaatsen, maar dat zij alleen den persoon van *Napoleon* hebben willen verwijderen, dien zij als een hinderpaal beschouwden voor den vrede. Bedoelde bladen maken hieruit op, dat de groote Mogendheden van Europa de wettigheid van prins *Louis Napoleon* als Keizer der Franschen zullen erkennen, zonder in gevaar te verkeeren van de traktaten van 1815 te schenden. (*Alsof ze niet al, bij verschillende gelegenheden, geschonden waren!*)

— Andermaal hebben een aantal leden van gemeenteraden hun ontslag genomen, op grond dat zij zich met de herstelling des keizerrijks niet kunnen vereenigen.

— Al de Parijsche dagbladen zijn door den minister van politie verwittigd, dat zij het niet als geoorloofd mogen beschouwen al de artikels en nieuwstijdingen zonder onderscheid over te nemen uit de vreemde, en met name uit de Belgische dagbladen, al worden deze niet door de post aangehouden. De verantwoordelijkheid der Parijsche dagbladen geldt zoowel voor deze overnemingen als voor de eigene artikels.

— De commissie, benoemd ter zake van de ongezondheid der woningen voor de arbeidende klasse te Parijs, heeft een rapport over hare werkzaamheden in 1851 uitgebragt. Daaruit blijkt, dat meer dan 30,000 werklieden nog onlangs in de ongezondste verblijven hun leven doorbragten. De commissie heeft reeds de meeste dier verblijven in een' goeden staat van bewoonbaarheid gebragt. Zij heeft er 100 bezocht, waarvan 41 geheel zijn ingerigt overeenkomstig de door haar vastgestelde voorschriften; 42 bevonden zich in voldoenden staat. In 17 moest de commissie hare werkzaamheden aanvangen, om de lokalen te zuiveren. 8 huizen zijn gesloten, ten gevolge der weigering van de eigenaars, om zich naar de voorschriften der commissie te schikken.

— De Keizer heeft eene amnestie uitgevaardigd voor overtredingen, door onderofficieren en soldaten begaan.

— Men leest in Engelsche dagbladen, dat de Fransche gezant te Konstantinopel voor Frankrijk dezelfde oppermagt over Tunis tracht te verwerven als Rusland over de Donau-vorstendommen uitoefent.

— De berigten uit Jeruzalem van den 26sten Oct. melden, dat de commissie, die benoemd is om de kwestie van het H. Graf te onderzoeken, uiteengegaan was, zonder tot eenig resultaat te komen, behalve dat het blijkt, dat de partijen er verder dan ooit af zijn om elkander te verstaan.

Van den 7den. De gezant van Engeland heeft aan *Lodewijk Napoleon* de brieven overhandigd, waarbij hij, ten gevolge der herstelling van het keizerrijk, op nieuw geaccrediteerd wordt als Engelsch gezant binnen deze hoofdstad.

— De *Moniteur* bevat in zijn niet officieel gedeelte eene tegenspraak der geruchten, volgens welken de Fransche regering invloed zoude oefenen op het Spaansche kabinet ten aanzien van hervorming in de constitutionele staatsregeling van Spanje. De Fransche regering is afkeerig van het denkbeeld,—zegt dit artikel,—om invloed te oefenen op de zienswijze van eenigen grooten staat, hetwelk in strijd zoude zijn met hare algemeene staatkunde en met haren eerbied voor de onafhankelijkheid van alle natien.

MINIATUUR ALMANAK.

Januarij 1853.

2. Laatste kwartier, 's avonds 4 ure 59 min. Zon op ten 7 ure 25 min, onder 4 ure 35 min.
9 Nieuwe Maan, 's morg. 10 ure 58 min. Zon op ten 7 ure 22 min. Onder 4 ure 38 min.
17 Eerste kwartier, 's morg. 0 ure 34 min. Zon op ten 7 ure 16 min. onder 4 ure 44 min.
25 Volle maan, 's mor. 0 ure 48 min. Zon op ten 7 ure 8 min. onder 4 ure 52 min.

Weer-profeet.—Deze mijnheer verhaalt ons zijne opmerkingen in zijn observatorium naauwkeurig en vlijtig gedaan te hebben en voorspelt daarnaar het weder voor Januarij als volgt:

De eerste week in deze maand tamelijk zacht weder met veel sneeuw. Daarna 8 dagen lang koud met hooge winden, en van den 17 tot den 25 sterke vorst, tenzij de wind zuidelijk is. Na den 25sten tot en met den 31sten, Vorst,— in een woord, Januarij is ingekomen als een schaap en zal uitgaan als een leeuw.

Lessen van Don Antonio.—Op, op, mijn vrouw, mijn kind, mijn . . . . knecht, de dagen beginnen weder te lengen, doch de avond zal u toch spoedig genoeg overvallen. Laat ons het jaar met een weinigje energie aanvangen, en bij het einde deszelven zien, wat welmeenende aanhoudende pogingen hebben voortgebragt. De glinsterende lamp des hemels, de zon, is slechts ongeveer 10 uren van de 24 boven den horizon; nogthans zijn de dagen hier twee uren langer dan te Amsterdam, terwijl zij te Melville Eiland, in de Poolzee, gedurende een honderd en twee en twintig dagen haar aangezigt niet vertoont. Op zulk eenen nacht ziende, kunnen wij in tijds opstaan en God danken, dat wij de Zon iederen morgen mogen aanschouwen, ofschoon slechts voor zulk eenen korten tijd als 10 uren.

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks verbeterd door* H. W. CHAMBERLAIN.)
SHEBOYGAN, WIS. den 18den Januarij 1853.

Per Bushel.		*Per Barrel*	
Tarwe,	60 @ 80c	Zout,	2,12 c
Rogge,	45 „ 50 c	Whisky, per gallon	20 c
Bookweit,	34 „ 37 c	*Per Pond.*	
Garst,	38 „ 40 c	Boter,	14@ 16 c
Haver,	30 „ 32 c	Kaas,	8 „ 10 c
Ind. Koren,	50 c	Reuzel,	12 c
Aardappel, [nieuwe]	0,37 c	Ham,	10 c
Boonen,	1,00 c	Spek, [versch]	5 a 6 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	3½c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,25 c
Droogo Appels,	1,75 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	12 c
Meel [extra]	$3½ @ 4,50	Hout, per cord,	1,25 c
Spek,	— 15 „ 16	Hooi, per ton,	10,00 c
Groene appels,	3,00 c	Shingles, per M.	1,25 c
Wit Visch,	6,50 c	Timmerhout, do.	$6@14

Chancery Sale.

Circuit Court, Sheboygan County, State of Wisconsin.

Joseph L. Moore, Complainant vs. Henry L. Newberry Defendant. } IN CHANCERY.

In pursuance and by virtue of a decree of said Court, made in the above entitled cause, on the 25th day of September A. D. 1852. I shall sell at public auction, to the highest bidder, at the Warren Hotel, in the village of Sheboygan in said County, on Thursday the 10 day of March next at 10 o'clock A. M. the following described real Estate, to wit: "All that certain piece or parcel of land, lying and being in the village of Sheboygan and County of Sheboygan, State of Wisconsin, known and described as that part of Lot No. twelve (12) Block No. one hundred and fifty three (153) included in fifty feet front of Seventh street by sixty feet back on the north end of said lot."

Dated, Sheboygan Jan. 18th 1853.
6w. 159. CHARLES E. MORRIS, Special Commissioner.

1853. COUNTING-ROOM CALENDAR. 1853.

Month	S.	M.	T.	W.	T.	F.	S.
JANUARY							1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29
	30	31					
FEBRUARY			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28					
MARCH			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30	31		
APRIL						1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30
MAY	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				
JUNE				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		
JULY						1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30
	31						
AUGUST		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			
SEPTEMBER					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	
OCTOBER							1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29
	30	31					
NOVEMBER			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			
DECEMBER					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

MENGELWERK.

"Het Keizerrijk is daar!"

Riep nu ruim een jaar geleden—'t is alsof er sinds dien tijd reeds tien jaren vervlogen zijn!—riep nu ruim een jaar geleden THIERS uit, toen hij voorzien konde, dat de Wetgevende Vergadering der Fransche republiek van haar regt zou afstand doen, om, zoowel als de uitvoerende magt, een eigen leger ter harer beschikking te hebben. Offert gij dat regt op, dus sprak hij haar toe, wisch dan maar den naam der republiek weg, want met der daad hebt gij dan reeds het Keizerrijk!

Het woord van THIERS is kort daarna vervuld geworden. En niet alleen dat weinig tijds nadat hij gesproken had, met der daad het keizerrijk gevestigd is geworden; zelfs nu reeds, en wel zonder dat de Europesche maatschappij er iets van gevoeld, men zou haast mogen zeggen, er iets van gemerkt heeft — zoo zacht heeft de overgang plaats gegrepen!—is de naam der republiek weggevallen, en die van het Fransche keizerrijk op nieuw in zijne plaats getreden. Dat kon zoo gemakkelijk geschieden, omdat LODEWIJK NAPOLEON het met nadruk wilde; omdat tegenover de het spoor bijster gemaakte en besluitelooze massa, een man van wil en die weet wat hij wil, onbegrijpelijk veel vermag, en omdat wat hij wilde, zamenviel en overeenstemde met de eischen der tijdsomstandigheden: eene krachtige, eene onbelemmerde autoriteit aan het hoofd van den Staat. *(Tijd.)*

Middel tegen den beet van dolle honden.

Een Saksische boschwachter, genaamd GASTELL, "die 82 jaren is oud geworden en zijn geheim niet met zich in 't graf wil nemen", maakt in de *Leipziger Ztg.* van den 7den September het volgende middel bekend tegen den beet van een dollen hond, welk middel hij sinds 50 jaren met het beste gevolg op menschen en dieren heeft aangewend. Men neme dadelijk warme azijn of lauw water, wassche de wond uit en droogeze. Dan giet men eenige droppels mineraal zoutzuur in de wond; daar minerale zuren het speeksel vergift oplossen, zal men de rampzalige werking er van voorkomen.

Hospitalen te Parijs.

De stad Parijs offert verbazende sommen op voor hare hospitalen. In de laatste jaren besteedde zij daaraan ongeveer 5 a 6 millioen francs, en toch kon zij daarmede de behoeften der toenemende bevolking in deze gestichten niet bevredigen. Eene hoofdoorzaak daarvan is, dat ook de zieken van de gemeenten in het departement der Seine hunne toevlugt naar de Parijsche hospitalen nemen en daarin gereedelijk worden opgenomen.

Zoo komt het onderhoud der hospitalen elk inwoner van Parijs op 17 fr. 45 c. te staan, terwijl het aan hen die in de gemeente der Seine wonen, slechts 52 cent. kost. Overigens blijkt het uit een officieel stuk, dat van de 70,007 ingeschreven behoeftigen allen te Parijs gedomicilieerd, slechts 9,207 in de hospitalen een bed zonder betaling vinden; dat er 's jaarlijks ongeveer 1200 bedden open komen en van deze de administratie over slechts 368 kan beschikken. Eene zekere soort van zieken heeft regt op bedden, en dit getal bedraagt 460, terwijl 372 ter beschikking zijn van begiftigers der hospitalen, of van hunne erfgenamen. Het onderhoud van een zieke in een hospitaal komt te staan op 52 fr. 67 cent. Het departement der Seine heeft bij eene bevolking van 1,375,328 inwoners, 6671 bedden in de hospitalen, dat is een bed op de 206 inwoners, terwijl men in de andere departementen van Frankrijk slechts een hospitaalbed heeft op 850 inwoners.

Wederom een graf gevonden.

Naauwelijks is te Parijs het graf van *David* geplaatst, of een ander reiziger, *Felix Tigcory*, beweert eenige maanden geleden in het land der Maroniten het graf van *Noach* te hebben gevonden. Het is geweldig, 80 dm. breed, 3 ell. lang en geheel met groene saai [?] gevoerd.—Als het zoo voortgaat, dan mag men verwachten, dat ook eerlang de graven van *Adam* en *Eva* zullen gevonden worden.

Wedstrijd te Middelburg.

Te Middelburg, in Pennsylvania, zou den 17 dezer eene zonderlinge uitspanning plaats hebben, bestaande in het kruijen met een kruiwagen om een varken, wegende 600 pond. De mededingers moeten eerst proeven nemen, als bij het schieten naar de schijf; dan worden zij geblinddoekt, elk op zijne beurt, en hij die de kruiwagen op eenen afstand van honderd yards het digst bij eene paal kan kruijen, wint de prijs.

Uit het eerste bekend gemaakte verslag der proefnemingen met de inenting als voorbehoedmiddel tegen de longziekte onder het rundvee, door de daartoe benoemde commissie aan den minister van binnenlandsche zaken, blijkt, dat hoewel het resultaat van een 30tal aan de proefneming onderworpene runderen, om volledig te kunnen zijn, een' langeren tijd vordert, de commissie evenwel in staat is daarover reeds nu iets bepaalds mede te deelen, vermits zij in de gelegenheid was, om eenigen tijd vroeger, kort na de bekendmaking van de ontdekking van dr. WILLEMS, bij verschillende veebezitters in den omtrek van Utrecht proefnemingen te verrigten.

Blijkens het bij dat verslag gevoegd tabellarisch overzigt, zijn bij 14 veehouders 154 melkkoeijen, 6 gusten, 32 pinken, 55 kalveren, te zamen 247 runderen, aan de inenting onderworpen geworden. Van deze zijn 16 door de longziekte aangetast en 10 gestorven.

Ofschoon, dus leest men in het rapport, deze proefnemingen tot nog toe niets zekers omtrent de deugdelijkheid der inenting, als voorbehoedmiddel tegen de longziekte, kunnen bewijzen, zijn zij echter in dat opzigt niet onbevredigend, daar er onder het ingeente vee, dat in gedurige aanraking met longzieke runderen blijft, van af den 15den Augustus tot den 22 September j. l. geen nieuw geval dezer ziekte zich heeft voorgedaan.

Bij iedere tegenspoed die ons in de wereld overkomt, moesten wij bedenken, dat tegenspoed en ellende niet minder natuurlijk zijn dan sneeuw en hagel en storm, en dat men zoo goed hopen kon op een jaar zonder winter, als op een leven zonder moeite.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Souffrouw, town Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie.
" H. van der Kolk, Chicago.
" Albany.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. J.
" J. Buereman, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" A. Siersema, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" J. Stueenk, Pella, Iowa.
" B. Zwart, Keokuk, Iowa.
" J. M. Huyskamp, St. Louis.
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aantemelden of het geld in een brief te zenden [franco] aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.